

Про себе

Михайль Семенко

Я розчаровуюсь все більше
Перед найглибшим чаруванням.
Моя уява — це не вірші,
Це не пасивне споглядання.

Майбутнє — центр думок, настр'оїв,
Майбутнє — збіг життя і марень,
Пройшов немало гір і зломів,
Я їв і галушки, і камінь.

Піти у подорож самому?
На горизонті безліч хмар.
Не довіряю я нікому —
І футурист,
і антиквар.

В собі знайду найбільшу силу,
Щоб без підручників і взорів
Розворушить в степу могилу,
Перепливти чужинське море.